

Vis de primăvară

Francesca Șerboiu

ignoranța îmi acaparează ființa
inima-mi bate în unison cu melodia cucuvelei
fereastra ochilor mi-e inundată de amuțirea impactului
răsfrângeri de bucurie mă cuprind
în van...
starea mi-era îmbătată cu psihoza
creată de ideea perfectului înrămat ,
cu spinii otrăvitori îmbibați de amintiri
inima ta mă desprinde ușor...
alerg printre căi sinistre și lungi
destinația fiindu-mi magnet
inima ți-e blândă , curmându-mi durerea
fără șovăială politicos mă primești
tu , trup cu suflet bun
mi-ești pansament , mi-ești și rană,
dar deopotrivă mi-ești un vis de primăvară...